

(๒๔)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາṇาไทยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๕๙/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔๐/๒๕๖๑

วันที่ ๑๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายสมชาย ชนังกุล (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความอุบัติเหตุตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสมชาย ชนังกุล (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าตนได้ขออุปสมบทเป็นพระภิกษุที่วัดกระโจนทอง โดยมีเจ้าอาวาสวัดกระโจนทอง เป็นพระอุปัชฌาย์ แต่มีพระภิกษุทักท้วงว่าผู้ร้องอายุมากแล้วจะสามารถให้อุปสมบทได้หรือไม่ ทำให้เจ้าอาวาสวัดกระโจนทองไม่ทำการอุปสมบทให้ผู้ร้อง ต่อมาผู้ร้องได้ทราบจากเจ้าอาวาสวัดบางกรวยว่า มหาเถรสมาคมห้ามนิให้พระอุปัชฌาย์ทำการอุปสมบทให้คนชรา ผู้ร้องจึงมีความเห็นว่ากฎหมายมหาเถรสมาคมฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการอุปสมบทว่าเป็นผู้ประจากบรรพชาไทย และมีร่างกายสมบูรณ์ อาจบำเพ็ญสมณกิจได้ ไม่เป็นคนชรา ไร้ความสามารถหรือทุพพลภาพหรือพิกลพิการ นั้น ขัดต่อรัฐธรรมนูญและการกระทำการของกรรมการศาสนาและมหาเถรสมาคมขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องได้ร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินโดยกล่าวอ้างว่าการกระทำการของกรรมการศาสนาและมหาเถรสมาคมขัดต่อพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๕ ต. (๕) และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๑-มาตรา ๗๘ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ มาตรา ๒๕๗

มาตรา ๒๗๓ แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ยุติการพิจารณาโดยเห็นว่าไม่ปรากฏว่า ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือความไม่เป็นธรรมจากการกระทำการกระทำการศ่าสนานและมหาภรสมากม แต่อย่างใด จึงไม่เป็นไปตามเงื่อนไขหรือข้อหันตอนของกฎหมายที่ผู้ตรวจการแผ่นดินจะเสนอเรื่องพร้อมด้วย ความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓ ดังนี้

(๑) การกระทำการศ่าสนานและมหาภรสมากมขัดต่อพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๕ ตรี (๕) หรือไม่

(๒) การกระทำการศ่าสนานและมหาภรสมากมขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๘ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๗๓ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครอง ไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี คำวินิจฉัยว่าการกระทำการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือ เสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือ เสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๑ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่น คำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเดียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือ เสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิ หรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการ แผ่นดิน หรือวันที่พนักงานดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง”

พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในประเด็นแรกว่าการกระทำของกรรมการศาสนากำน้ำณและมหาเถรสมาคมขัดต่อพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๕ ตรี (๕) เห็นว่า การยื่นคำร้องเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ นี้ ต้องไม่ใช้กรณีที่การกระทำดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติหรือประมวลกฎหมาย กรณีจึงไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

สำหรับกรณีที่ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในประเด็นว่าการกระทำของกรรมการศาสนากำน้ำณและมหาเถรสมาคมขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๓ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๘ มาตรา ๒๓๐ มาตรา ๒๓๑ มาตรา ๒๔๗ และมาตรา ๒๗๓ นี้เห็นว่า แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องผ่านผู้ตรวจการแผ่นดินแล้วโดยผู้ตรวจการแผ่นดินมีความเห็นให้ยุติการพิจารณาเรื่องร้องเรียนก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่าการที่เข้าอาจาสวัดกระโจนทองซึ่งเป็นพระอุปัชฌาย์ไม่ทำการอุปสมบทให้ผู้ร้องนั้นไม่ได้ขึ้นเหตุผลเกี่ยวกับภูระเบียนโดยของกรรมการศาสนากำน้ำณและมหาเถรสมาคม เพียงแต่ผู้ร้องสอบถามข้อมูลจากบุคคลอื่นแล้วคาดการณ์เองว่าพระอุปัชฌาย์ไม่ทำการอุปสมบทให้ เพราะผู้ร้องเป็นคนชาห์ซึ่งผู้ร้องกล่าวถึงว่าเป็นไปตามกฎหมายมหาเถรสมาคม ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ว่าด้วยการแต่งตั้งถอดถอนพระอุปัชฌาย์ ข้อ ๑๓ (๕) ที่กำหนดคุณลักษณะของกุลบุตรที่จะรับการบรรพชาอุปสมบทไว้ว่าไม่เป็นคนชาห์ อย่างไรก็ตามกฎหมายมหาเถรสมาคมดังกล่าวมิใช่บังคับห้ามมิให้พระอุปัชฌาย์ทำการอุปสมบทให้คนชาห้อย่างเด็ดขาด เป็นแต่เพียงการกำหนดให้พระอุปัชฌาย์ต้องพบผู้ที่จะขออุปสมบทก่อนเพื่อพิจารณาความเหมาะสมเท่านั้น นอกจากนี้แม้เข้าอาจาสวัดกระโจนทองจะไม่ทำการอุปสมบทให้ผู้ร้องก็ยังสามารถขอให้พระอุปัชฌาย์รูปอื่นทำการอุปสมบทให้ได้ ผู้ร้องจึงไม่ใช่บุคคลซึ่งถูกกล่าวหาสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้โดยตรงอันเนื่องมาจากกรรมการกระทำของกรรมการศาสนากำน้ำณและมหาเถรสมาคมในฐานะหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานที่ใช้อำนาจรัฐแต่อย่างใด กรณีจึงไม่เป็นไปตาม

- ๔ -

หลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนี้ ผู้ร้องฟังไม่อาจยื่นคำร้อง
ดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาвинิจฉัย

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๕๙/๒๕๖๑)

(นายจิรยุ ภักดีธนากร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)

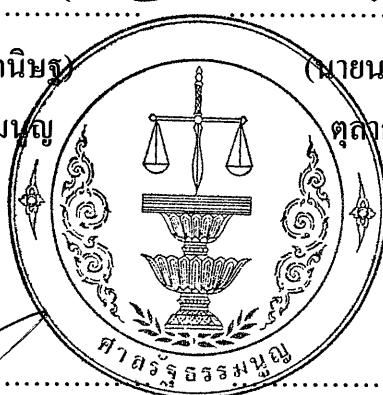
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวีเกียรติ มิน坎นิจ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายณครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

๔ ๘/-

(นายนิยม ส่ง คุณบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาธน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิทย์ ภักดีเทียม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุคมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ